

Prof. dr. sc. Sead Alić

Pjevati vrijeme...

S vremena na vrijeme znao sam, u godinama koje su iza nas, zaviriti u rečenicu Elie Pekica Pagon. Posebno u vremenu kada je pisala uvodnike za meni dragu i nažalost više ne postojeću *Epohu*. I uvijek sam imao dojam da Elia uspijeva jednostavnom životnom rečenicom svjedočiti o problemima koje osjeća većina ljudi u Hrvatskoj. No, ta je životna rečenica uvijek imala, i ima, i svoj mali, rekao bih, poetični pomak. Tako primjerice fenomen *'zamjenična zakinutost'* naizgled govoreći o zamjenicama

kojima se koristimo, zapravo vrlo osjetljivo detektira podjele u društvu i linije rasijecanja. Govor o *'rodijačkom'* show programu govori o politici i navijačkom vezivanju uz ovu ili onu političku opciju. Govor o *'navlakušama'* velikih *'uspješnih menadžera'* pokazao se kao sjajan uvod u govore o elitama, monopolu i neokolonijalnom globalizmu.

Pjesnikinja u Elii Pekica Pagon prepoznaje piramidalno ustrojene hijerarhije i suprotstavlja im se. Bez obzira je li riječ o birokratskoj svijesti običnog službenika, hijerarhiziranoj svijesti sljedbenika ove ili one partije, namještenika u globalnoj korporaciji ili vlasniku kapitala koji se lažno predstavlja kao inicijator i dobrotvor.

Njena benjaminovska detektivska analiza u detalju razotkriva tendenciju. Bez velikih socioloških ili politoloških zahvata; bez spektakularnih znanstvenih metoda koje na kraju, zapravo, govore samo o sebi zanemarujući u pravilu predmet istraživanja.

Elia Pekica Pagon u tom smislu uči nas kako jednostavno gledati i iz jednostavnoga izvlačiti zaključke koji se odnose na cjelokupnu zajednicu. Uči nas prepoznavati detalje i situacije koje su dokaz našeg

odustajanja od vrijednosti koje bismo trebali slijediti. Pokazuje nam varljivost (virtualnih) svjetova koji se nude na dlanu.

Autorica se posebno suprotstavlja našem pasivnom prihvaćanju zidova koji se grade oko naših tijela i naših misli, protiv pasivnosti koju u nama proizvode sredstva masmedijskog zavođenja i manipuliranja, protiv svijeta u kojemu se naprosto prihvaćaju činjenice o nekome ili nečemu, koje neki algoritam neke tražilice u djeliću sekunde donese na naš dlan.

Posebno je važno istaknuti kako je riječ o autorici koja pokušava istovremeno hodati objema stranama svijeta – i lijevom i desnom, koja pokušava sagledati fenomene neopterećena svjetonazorom ove ili one političke opcije. Riječ je o osobi koja nije pretplaćena na Upute za uporabu neke stranke ili nekog svjetonazora.

Oči našeg vremena knjiga je dražesnih crtica koje svjedoče o vremenu, ali prezentiraju i misli i osjećaje i načine doživljavanja pojedinih fenomena, zajednice ljudi i svijeta pjesnikinje upućene u suvremene sustave oglašavanja, odnošenja s javnosti, marketinških poslovanja, općenito suvremene sustave komuniciranja.

Oči našeg vremena pjevaju naše vrijeme iznutra.